

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău, judecător A. Catană
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

ÎNCHEIERE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,
Judecători – Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Anatolie Grițco, prin intermediul avocatului Caragia Elizaveta, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, prin care au fost admise apelurile Inspectoratului General al Poliției și a Centrului Național de Anticorupție, și casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 aprilie 2016 de admitere a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Grițco către Inspectoratul General al Poliției, intervenient accesoriu Centrul Național de Anticorupție, cu privire la contestarea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 22.06.2015, Anatolie Grițco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție, cu privire la contestarea ordinului de sancționare disciplinară prin concediere, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că, prin Ordinul nr. 335 ef din 21.05.2015, emis de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, în persoana șefului adjunct, colonel de poliție Gheorghe Cavcaliuc, a fost concediat din Poliție din motiv că, ar fi încălcat mai multe norme legale ce reglementează activitatea colaboratorilor de poliție.

Ordinul menționat *supra* a fost emis după raportul prezentat de Centrul Național Anticorupție, ca urmare a petrecerii testului privind testarea integrității din perioada 23.10.2014 - 08.07.2015.

Consideră că, testul de integritate profesională petrecut de CNA în perioada 23.10.2014 - 07.04.2015 a fost făcut cu încălcarea prevederilor Legii nr. 325 din 13.12.2013.

Astfel, potrivit raportului CNA a fost verificat modul de respectare de către agenții publici a obligațiilor și atribuțiilor de serviciu, precum și a regulilor de conduită, fapt prin care în acțiunile angajatului INP al IGP al MAI, plutonier major de poliție Anatolie Grițco s-a constat încălcări. Acest scop al testării integrității profesionale era prevăzut de art. 2 lit. b) din Legea 325 din 23.12.2013, și anume, verificarea modului de respectare de către agenții publici a obligațiilor și atribuțiilor de serviciu, precum și a regulilor de conduită. Însă prin Hotărârea Curții Constituționale din 16 aprilie 2015 pentru controlul constituționalității a unor prevederi din Legea 325 din 23.12.2013, dispozițiile art. 2 lit. b) au fost declarate neconstituționale, respectiv modul de respectare de către agenții publici a obligațiilor și atribuțiilor de serviciu, precum și a regulilor de conduită nu poate face obiectul unui test de integritate profesională, iar Raportul în care au fost verificate anume aceste aspecte este unul ilegal și respectiv nu poate fi pus la baza aplicării unei sancțiuni, și mai ales a concedierii unei persoane.

De asemenea, a indicat că potrivit art. 4 din Legea nr. 325 din 23.12.2013, testul de integritate profesională reprezintă crearea și aplicarea de către testor a unor situații virtuale, simulate, similare celor din activitatea de serviciu, materializate prin operațiuni disimulate, condiționate de activitatea și comportamentul agentului public testat, în vederea urmăririi pasive și stabilirii reacției și a conduitei agentului public testat.

Pentru desfășurarea legală a unui test de integritate, testatorul urmează să observe pasiv persoana testată, dar nu să o instige la comiterea unor acțiuni ilegale. Or, potrivit pct. 11 din Raportul CNA „testatorul va încerca și influența mușamalizarea contravenției comise, inclusiv cu propunerea mijloacelor bănești (...)”, în aceste condiții testatorul având deja un rol foarte activ, încercând prin orice mijloace să instige agentul testat la comiterea unor fapte ilegale care le-ar afecta integritatea profesională.

Potrivit pct. 68 al Hotărârii Curții Constituționale enunțate, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene, instigarea are loc acolo unde lucrurile nu se limitează la cercetarea activității ilegale de o manieră esențialmente pasivă, ci se exercită o influență asupra subiectului în vederea comiterii unei fapte sancționabile care, altfel, nu ar fi fost comisă, iar în pct. 71 din aceeași Hotărâre este prevăzut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene, interesul public nu poate justifica utilizarea de către instanțe a probelor obținute ca rezultat al instigării, întrucât acest fapt ar expune agentul public riscului de a fi privat în mod definitiv de un proces echitabil.

Totodată, a mai menționat că, potrivit scopului Legii nr. 325 din 23.12.2013, în urma verificării constituționalității acestei legi prin Hotărârea Curții Constituționale din 16 aprilie 2015, testarea integrității profesionale se realizează în scopul asigurării integrității profesionale, al prevenirii și combaterii corupției în cadrul entităților publice, identificării, evaluării și înlăturării vulnerabilităților și a riscurilor care ar putea determina sau favoriza actele de corupție, actele conexe corupției sau faptele de comportament coruptional.

În opinia reclamantului, în faptele și comportamentul său nu pot fi depistate acțiuni de corupție, acesta onorându-și atribuțiile conform legii, respectiv la momentul observării comiterii contravenției, acesta a stopat contravenientul, i-a solicitat actele, i-a comunicat încălcările, sancțiunile și i-a spus colegului său, Ivan Burlacu, să întocmească proces-verbal pentru aceste încălcări. Însă potrivit ordinului nr. 335 ef din 21.05.2015 i se incriminează faptul că, devenindu-i cunoscut despre existența elementelor contravenționale în acțiunile testatorului, conștient a tăinuit faptul respectiv și nu a procedat potrivit prevederilor legale în vederea înregistrării și constatării acestora.

În acest aspect, reclamantul a susținut că, conducerea INP al IGP întocmește grafice de serviciu, potrivit cărora în serviciu se află câte doi colaboratori. În cadrul efectuării serviciului potrivit acestui grafic, colaboratorii își împart atribuțiile, de exemplu: întocmesc pe rând procese contravenționale, în timp ce unul stă la traseu și stopează peroanele care comit încălcări, celălalt fiind în mașină fixează aceste încălcări, etc.

Astfel, la data la care testatorul a comis intenționat încălcări, iar Anatolie Grițco aflându-se afară, pe traseu, a stopat mijlocul respectiv de transport, pe când colegul său, Ivan Burlacu se afla în auto de patrulă, ultimul a fixat încălcarea și viteza comisă de către „contravenient”.

Respectiv indică că, după ce i-a comunicat Testatorului că, a încălcat viteza, având 95 km/oră în localitate, nu avea revizia tehnică și asigurarea valabilă la automobil, l-a redirecționat la colegul său, care urma să îi prezinte imaginile la radar pentru a-i arăta încălcarea la viteză și urma să-i întocmească procesul-verbal de sancționare.

Mai mult ca atât, din imaginile video prezentate de CNA se poate vedea cum Anatolie Grițco, după ce a luat actele contravenientului s-a dus la colegul său și i le-a dat, comunicându-i pentru ce încălcări urmează să facă procesul contravențional și s-a depărtat de mașină, urmărind în continuare persoanele din trafic.

În așa fel, este absolut neîntemeiată învinuirea adusă acestuia precum că, era convins de faptul că procesul contravențional a fost întocmit de colegul său Ivan Burlacu, deoarece dânsul nu a participat la discuția dintre testator și Ivan Burlacu

și nu avea de unde ști cum anume s-a finalizat această discuție, or, în obligațiile lui nu intra să verifice dacă colegul său a întocmit sau nu proces-verbal de constatare a contravenției.

În același timp, a indicat că în ordinul nr. 335 ef din 21.05.2015, pe o pagină sunt descrise norme pe care le-ar fi încălcat Anatolie Grițco din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, din Statutul disciplinar al polițistului, din Codul de etică și deontologie al polițistului, din Regulamentul Serviciului de Patrulare rutieră, însă nu este descris cum anume au fost încălcate aceste norme, în ce constă încălcarea acestor norme, singura învinuire directă față de acesta este că „devenindu-i cunoscut despre existența elementelor contravenționale în acțiunile testatorului, conștient a tăinuit faptul respectiv și nu a procedat potrivit prevederilor legale în vederea înregistrării și constatării acestora”.

Referitor la sancțiunea aplicată prin concedierea din poliție, o consideră ilegală, abuzivă, aplicată cu încălcarea legii.

În contextul dat, reclamantul a făcut referire la faptul că, în raportul prezentat de CNA Inspectoratului General al Poliției este indicat că, deși a fost declarată neconstituțională obligativitatea aplicării sancțiunii disciplinare sub formă de eliberare din funcție, totuși CNA consideră că acest fapt nu exclude posibilitatea aplicării sancțiunii disciplinare sub formă de concediere în baza art. art. 86, 206 din Codul muncii și art. 54 din Legea cu privire la activitatea poliției.

O astfel de abordare a acestui aspect ce ține de sancțiune, în viziunea reclamantului, constituie o formă de ocolire a indicațiilor din Hotărârea Curții Constituționale din 16 aprilie 2015 pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea 325 din 23.12.2013, care indică foarte clar că art. 16 alin. (2) din Legea nr. 325 din 23.12.2013 „Aplicarea sancțiunii eliberării din funcție este obligatorie dacă în timpul testului s-a stabilit că agentul public a admis încălcările prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. a)” este o normă neconstituțională.

Prin urmare, IGP a admis o asemenea sancțiune, declarată neconstituțională față de o persoană căreia nu i se pot imputa acte de corupție, căreia i s-a verificat modul de respectare de către agenții publici a obligațiilor și atribuțiilor de serviciu, precum și a regulilor de conduită, deși, acest aspect nu se supune verificării prin test de integritate și a aplicat cea mai gravă sancțiune fără a ține cont de alte circumstanțe incidente în speță.

Astfel, consideră că, la caz, nu este respectat nici principiul proporționalității dintre abaterea comisă și sancțiunea disciplinară aplicată, iar ordinul nr. 335 ef din 21.05.2015, a fost emis și cu încălcarea termenului prevăzut de lege pentru sancționarea persoanei testate, deoarece potrivit art. 15 alin. (2), (4) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013, în cazul unui rezultat negativ al testului, instituția care a realizat testarea integrității profesionale transmite, în termen de 10 zile lucrătoare

de la data realizării testului, raportul privind rezultatele testării integrității profesionale entității abilitate cu funcții de constatare a abaterilor disciplinare comise de agentul public respectiv pentru aplicarea măsurilor disciplinare conform dispozițiilor legale. În termen de 30 de zile de la primirea sesizării, entitatea sesizată examinează materialele cu privire la testul negativ al integrității profesionale și informează imediat instituția care a realizat testul despre măsurile întreprinse și sancțiunile aplicate, oferind o copie a deciziei respective.

Respectiv, potrivit raportului CNA, testul s-a desfășurat în perioada 23.10.2014 - 07.04.2015, iar raportul a fost înregistrat cu nr. 06/4-1455 din 17.04.2015, ordinul de sancționare urmând să fie emis până la data de 16.05.2015, însă acesta a fost emis cu încălcarea acestui termen, deoarece la data de 25.05.2015 lui Anatolie Grițco i-a fost adus la cunoștință ordinul din 21.05.2015.

În circumstanțele date, reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 335 ef din 21.05.2015, prin care a fost concediat din Poliție ca fiind vădit ilegal; restabilirea sa în funcție; încasarea prejudiciului moral pentru concedierea ilegală de la locul de muncă în mărime de 20 000 lei; obligarea pârâtului de a compensa cheltuielile de judecată suportate de reclamant în prezentul proces.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 aprilie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Grițco împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție, privind contestarea ordinului de sancționare disciplinară prin concediere, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, a fost admisă parțial. Astfel, s-a anulat pct. 1 din Ordinul nr.335 ef din 21 mai 2015, emis de Șeful-adjunct al Inspectoratului General al Poliției, Gheorghe Cavcaliuc, privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere a plutonierului major de poliție al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției Grițco Anatolie, în temeiul art.26, 28 din Legea cu privire la poliție și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012 ca fiind ilegal, s-a restabilit Anatolie Grițco în funcția de plutonier major de poliție al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, începând cu data de 21.05.2015 și s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne RM în folosul lui Anatolie Grițco cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei, în rest acțiunea s-a respins ca fiind nefondată.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 mai 2016, s-a înlăturat omisiunea admisă în hotărârea Centru, mun. Chișinău din 27 aprilie 2016, cu includerea în partea dispozitivă a hotărârii din 27 aprilie 2016, a funcției, deținute până la momentul concedierii, în care a fost restabilit reclamantul Anatolie Grițco și anume: „...inspector inferior patrulare al plutonului Sîngerei, Glodeni,

Fălești al Companiei de patrulare nr. 2 Bălți a regimului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de patrulare IGP al MAI.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, au fost admise apelurile Inspectoratului General al Poliției și a Centrului Național de Anticorupție, și casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 aprilie 2016 de admitere a acțiunii, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

La 16.08.2017, Grițco Anatolie a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la judecarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

La 24.10.2017, Centrul Național de Anticorupție a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

La 03.11.2017, Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Grițco Anatolie, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot

duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursurilor ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Grițco Anatolie, prin intermediul avocatului Caragia Elizaveta.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari